

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 19C/22/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2317203996
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Šefčíková
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2020:2317203996.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta, v konaní pred sudcom JUDr. Táňou Šefčíkovou, v právnej veci žalobcu: Z. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX/XX, XXX XX N., zast.: Sidor a partneri, s. r. o., IČO: 52 635 970, so sídlom Železničná 4/A, 920 01 Hlohovec, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, Bratislava 824 96, zast.: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., IČO: 47 233 516, so sídlom Kubániho 16, Bratislava 811 04, o zaplatenie 814,93 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 814,93 Eur spolu s úrokom z omeškania o výške 5,0% ročne zo sumy 814,93 Eur od 03.02.2017 až do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca má proti žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 22.02.2017 pôvodne domáhal určenia neplatnosti Zmluvy o revolvingovom úvere uzavretej medzi účastníkmi konania dňa 16.07.2014, č. XXXXXXXXXXXX (ďalej aj „zmluva“) eventuálne, že úver vyplývajúci zo zmluvy je bezúročný a bez poplatkov. Zároveň žiadal určenie, že Dohoda o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „dohoda o poskytnutí služieb“) je neplatná. Uvedených nárokov sa domáhal z dôvodu, že zmluva nie je uzatvorená v súlade so zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „ZoSÚ“) a ďalšími predpismi slovenského právneho poriadku. V zmluve je nesprávne uvedená RPMN. Vychádzajúc z výšky skutočne a preukázateľne poskytnutého plnenia veriteľom vo výške 1.450 EUR, pri výške mesačnej splátky 89,65 EUR, splatnosti 36 mesiacov, ak by do celkových nákladov (RPMN) žalovaný zahrnul poplatok za poskytnutie úveru vo výške 50 EUR, výslednou je RPMN vo výške 89,22, % pričom celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť (t.j. úver + úrok za celú dobu čerpania úveru + poplatok za poskytnutie úveru) sa rovná sume 3.277.40 EUR. Vzhľadom na vyššie uvedené sa zmluva podľa § 11 ods. 1 v spojení s § 9 ods. 2 ZoSÚ považuje za bezúročný a bez poplatkov. V zmluve absentujú ďalšie náležitosti, a to neuvedenie výšky splátok istiny, úrokov a poplatkov, doby trvania zmluvy a termínu konečnej splatnosti úveru. Žalovaný so žalobcom spoločne so zmluvou uzavrel dňa 16.07.2014 aj Dohodu o poskytnutí služby, závislú na zmluve, ktorá je v absolútnom rozpore s dobrými mravmi, v rozpore so ZoSÚ a občianskym zákonníkom. Na základe tejto dohody žalovaný ako veriteľ poskytol žalovanému službu spočívajúcu v odklade splatnosti splátok a iné, z ktorých však žalobca nemal reálne žiadny prospech. Za túto službu žalovaný zinkasoval odplatu mesačne vo výške 2,51%, zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru, ktorá predstavovala sumu 36,40 EUR mesačne, celkovo 1.310,40 EUR, čo je ďalšie navýšenie nákladov spotrebiteľa o 97%. Obdobné poplatky, ktoré súvisia so Zmluvou, sú považované za neprijateľnú zmluvnú podmienku, pretože neslúžia po materiálnej stránke spotrebiteľovi a jeho záujmom. Na základe uvedeného je uvedená dohoda neplatná. Ďalej, dohodnutá

výška úrokovej sadzby takmer dvojnásobne prevyšuje mieru z úverov obchodných bánk v čase uzavretia predmetných zmlúv, teda ide o neplatný právny úkon. Zmluva o úvere je teda neplatná pre absenciu jej podstatnej náležitosti (dojednanie o úroku) a žalobca je povinný podľa zásad o bezdôvodnom obohatení vrátiť žalobcovi len poskytnutú sumu úveru. Žalobca sa pokúsil so žalovaným riešiť vec mimosúdnou cestou výzvou zo dňa 30.01.2017, na ktorú však žalovaný reagoval negatívne odpoveďou zo dňa 03.02.2017. Žalobca v ďalšom odôvodňuje naliehavý právny záujem na určení, ktoré požaduje, avšak v priebehu konania došlo k zmene žaloby (bod 4) z určovacej na žalobu na plnenie, pričom žalobca upustil od prejednávania pôvodných nárokov, čo súd vyhodnotil ako čiastočné späťvzatie žaloby. Spolu so žalobou žalobca žiadal vydanie neodkladného opatrenia, ktorému návrhu súd vyhovel uznesením č.k. 19C/22/2017-18 zo dňa 02.03.2017 v časti tak, že uložil žalovanému zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy žalobcu až do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

2. K žalobe sa vyjadril žalovaný podaním doručeným súdu 20.03.2017. Nakoľko žalobca v priebehu konania navrhol zmenu žaloby, súd zhrnie argumentáciu žalovaného iba vo vzťahu k zmenenej žalobe. Žalovaný poprel tvrdenie o nesprávnom údaji o RPMN. Žalobca neoznačil žiadny dôkaz, v zmysle ktorého by bolo možné vyvodiť záver o nesprávnosti výpočtu, uvádza iba neurčité tvrdenia bez odkazu na listinný dokument preukazujúci ich správnosť. Na preukázanie opaku tvrdenia žalobcu žalovaný predložil ako dôkaz rozpis vzorca určeného zákonom na výpočet RPMN. Poplatok za poskytnutie úveru je prípustný a dovolený. Ide o platbu za takú činnosť, ktorá je aj v záujme spotrebiteľa (získanie peňažných prostriedkov). Poskytnutím úveru sa v zmysle právnej úpravy a tiež ustálenej obchodnej praxe (vrátane bankovej i nebankovej) rozumie nielen vyplatenie prostriedkov úveru (v hotovosti, na účet a podobne), ale každá zákonom uznaná forma splnenia záväzku, teda aj započítanie. Žalovaný ďalej tvrdí, že termín konečnej splatnosti úveru je vymedzený dňom splatnosti poslednej splátky. Zmluva obsahuje aj zákonom vyžadovanú výšku splátky (89,65 Eur), termín splatnosti splátky (ku ktorému dňu sa platí - uvedené v Oznámení Veriteľa o schválení úveru Dlužníkovi, ako aj v Splátkovom kalendári, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy) a počet splátok (36 splátok), teda aj náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) a k) ZoSÚ. Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy: „Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.“ Odplata podľa Dohody o poskytnutí služby je cenou plnenia, čiže úvaha o neprijateľnosti dojednávania o tejto odplate je vylúčená. Podľa bodu 1.2 Dohody: „Dohodnuté služby sú doplnkové a dobrovoľné, nemajú charakter podmienky alebo predpokladu pre uzatvorenie akéhokoľvek zmluvného vzťahu medzi Poskytovateľom a Zákazníkom, napríklad pre získanie spotrebiteľského úveru alebo získanie úveru za ponúkaných podmienok.“ Služba je nepovinná, a pre jej uzatvorenie sa žalobca rozhodol sám a dobrovoľne. Keďže táto Dohoda bola dobrovoľná a nebola podmienkou na získanie úveru, tak sa ani odplata za poskytnutie balíka služieb nemohla zahrnúť do výpočtu RPMN pre úver (§ 2, písm. g) ZoSÚ). Pokiaľ ide o zmluvu, zákon účinný v čase jej uzatvorenia v zmysle ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu uzavretia zmluvy stanovoval: „Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.“ Najvyššia prípustná výška odplaty bola v čase uzatvorenia zmluvy regulovaná Nariadením vlády SR č. 87/1995 Z.Z. („...odplata, ktorá nesmie prevýšiť dvojnásobok úrokových mier úverov pre domácnosti zverejňovaných na webovom sídle Národnej banky Slovenska ako súčasť úrokovej štatistiky.“). Odplata podľa citovaného ustanovenia bola v rozhodnom období vo výške 12,61 %, čo znamená, že povolený dvojnásobok bol zákonodarcom stanovený na 25,22 %. Nakoľko je v zmluvách uvedená nižšia RPMN, výška odplaty bola dojednaná v súlade s relevantnými právnymi predpismi, a preto nejestvuje žiadny právny dôvod požadovať vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť a uplatnil si náhradu trov konania.

3. Žalobca reagoval na obranu podaním doručeným súdu dňa 02.05.2017. Aj v tomto prípade, súd zhrnie argumentáciu žalobcu iba vo vzťahu k zmenenej žalobe. K výpočtu RPMN, ktorý predložil žalovaný sa žalobca vyjadril tak, že v listine je uvedené, že sa klientovi poskytuje spotrebiteľský úver vo výške 1.500 EUR - s uvedeným nie je možné súhlasiť, nakoľko žalovaný poskytol žalobcovi úver iba vo výške 1.450 Eur. V zmluve uvedená RPMN vo výške 20,91%, nie je vypočítaná správne, pretože skutočná výška RPMN predstavuje 24,01%. Výšku najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa v čase uzavretia zmluvy o úvere predstavovala 21,32%. Žalobca poukázal na skutočnosť, že najvyššia prípustná výška odplaty

bola prekročená žalovaným viac ako štvornásobne (podľa výpočtov uvedených vo vyjadrení) a celkové plnenie, ktoré žalovaný požaduje vo výške 3.227.40 EUR proti poskytnutému vo výške 1.450 EUR hraničí s úžerou. Žalobca rozšíril návrh o argumentáciu v žalobnom návrhu zo dňa 20.02.2017, a to vzhľadom na ďalší nedostatok, ktorým je nesprávne uvedená priemerná RPMN. Podľa MF SR zverejnených údajov o priemernej RPMN za 1. štvrtrok r.2014 bola priemerná hodnota RPMN pri spotrebiteľských úveroch so zabezpečením alebo lízing vo výške do 1500 eur vrátane so zmluvnou splatnosťou od 1 do 5 rokov 31.90%. Žalobca v zmluve uviedol, že priemerná hodnota RPMN je 49,67%, čo je zjavne údaj nesprávny. Teda zmluva je aj z uvedeného dôvodu považovaná za bezúročnú a bez poplatkov. Pokiaľ podstatné náležitosti zmluvy (a teda aj namietaná konečná splatnosť úveru, rozdelenie splátky na úroky istinu a ostatné poplatky) obsahovalo až neskôr doručené oznámenie veriteľa o schválení úveru a toto nebolo podpísané aj dlžníkom (žalobcom), nejednalo sa o dvojstranný právny úkon a nebolo ho možné považovať za súčasť zmluvy uzavretej medzi účastníkmi. K dohode o poskytovaní služby žalobca poukázal na výšku plnenia za vyššie uvedenú službu, ktoré predstavuje celkovú odplatu 1.310,40 EUR. Uvedené plnenie predstavuje nepomer medzi výškou odplaty za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splátok úveru 1.310,40 EUR vo vzťahu k výške splátok v súhrnnej hodnote (3 x 89,65 = 268,95 EUR). Žalobca poukázal na viaceré dohody uzatvorené medzi stranami sporu s odkazom na prebiehajúce konania na tunajšom súde, pričom v prejednávacom prípade ide za necelých 6 mesiacov o tretiu Dohodu o poskytnutí služby - a plnenie žalobca za službu platí mnohonásobne vyššie. Žalobca žiadal súd, aby vyzval žalovaného na predloženie výpisu aktuálnej výšky splácania úveru zo strany žalobcu, z ktorého bude zrejmé v akej výške bol žalobcovi úver poskytnutý, stav splátok a aktuálny dlžný stav úveru, a to za účelom zistenia rozsahu bezdôvodného obohatenia. Žalovaný sa k uvedenému vyjadril podaním doručeným súdu dňa 25.08.2017. Žalovaný rozporuje tvrdenia žalobcu, pokiaľ ide o výpočet RPMN, nakoľko výpočty žalobcu sú nezrozumiteľné. Pri určení RPMN žalobca poukazuje na údaj určený pre úvery so zabezpečením alebo lízing. Dohoda o poskytovaní služieb predstavuje individuálne dojednanie, nakoľko nebola podmienkou poskytnutia úveru. Obsahom dohody určite nie je len odklad splatnosti splátok. Žalovaný poprel, že by na jeho strane vzniklo bezdôvodné obohatenie.

4. Žalobca doplnil svoje tvrdenia podaním doručeným súdu 15.01.2018. Keďže žalovaný nepredložil k uvedenému dátumu prehľad splátok, žalobca vypočítal sumu bezdôvodného obohatenia ako rozdiel medzi plnením v zmysle zmluvy (36 splátok x výška splátky 89,65) a sumy, ktorú uviedol žalovaný v žiadosti o vykonávanie zrážok (2.462,47 Eur). Teda rozdiel je 764,93 Eur. Výška zrazenej sumy zamestnávateľom je 1.500 Eur. Žalobca teda celkovo zaplatil 2.264,93 Eur a celková suma bezdôvodného obohatenia teda žalovaného je 814,93 Eur s odkazom na § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nakoľko v súlade so súdnou praxou v prípade bezúročnosti a bezpoplatkovosti je plnenie plnením bez právneho dôvodu. Žalobca si uplatnil aj úroky z omeškania vo výške 5,0% ročne zo sumy 814,93 Eur od 30.01.2017, kedy žalovanému bola doručená výzva, a to až do zaplatenia. V súlade s uvedeným žalobca žiadal zmenu žaloby. Súd pripustil zmeny žaloby uznesením zo dňa 29.01.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 05.02.2018.

5. Žalovaný v podaní doručenom súdu dňa 18.01.2018 namietol premlčanie nároku. Predsporová výzva žalobcu neobsahuje sumu, ktorú si žalobou žalobca uplatňuje, a teda žalovaný namieta dátum uplatnenia úrokov z omeškania. Zmluva o úvere je zmluvou odplacnou, preto nárok žalobcu je nedôvodný.

6. Súd v poradí prvým rozsudkom zo dňa 26.03.2018 žalobe vyhovel v časti istiny (výrok I.) v celom rozsahu. Súd vyhodnotil, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov, pretože zmluva nespĺňa náležitosť písomnej formy (§ 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ, a že dohoda o poskytnutí služieb je neplatný právny úkon. Na základe uvedeného tak žalobcovi vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia z titulu toho čo zaplatil žalovanému nad rámec žalobcovi poskytnutej sumy 1.450 Eur. Žalobca vychádzal zo sumy zaplatenej žalobcovi vo výške 2.264,93 Eur. Súd vyhodnotil námietku žalovaného, že nárok je premlčaný ako nedôvodný. Prvá splátka bola splatná dňa 01.09.2014 vo výške 89,65 Eur, následne s mesačnou periodicitou. Teda suma 1.450 Eur bola celkovo splatená najskôr 17. splátkou, t.j. dňa 01.02.2017. Všetky ďalšie plnenia teda zakladali bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného a nárok ku dňu podania žaloby (22.02.2017) nemohol byť premlčaný. Súd priznal zákonné úroky z omeškania 5,0% od 03.02.2017, nakoľko z listinného dôkazu (odpovede na výzvu žalobcu) je zrejmé, že najneskôr v tento deň bola žalovanému doručená výzva, z ktorej vyplýva, že žalobca má za to, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov. Žalobca v priebehu celého konania žiadal, aby žalovaný doručil súdu prehľad

platieb. To, že si žalovaný splnil túto povinnosť až 12.02.2018, a tak suma bezdôvodného obohatenia bola zrejmä tiež až v danom štádiu konania, nemôže byť na škodu žalobcu.

7. Voči výroku I. a nadväzujúcemu výroku o náhrade trov konania podal odvolanie žalovaný. Na základe uvedeného odvolania odvolací súd rozsudok súdu v predmetnej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP). Odvolací skonštatoval, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, keď neaplikoval v predmetnom spore ust. § 43a až 46. O.z. upravujúce proces vzniku zmluvy na základe konsenzu zmluvných strán. Rozsudok súdu prvého stupňa zároveň vyhodnotil ako nepresvedčivo odôvodnený, v dôsledku čoho bol postup súdu prvej inštancie nesúladný s právom strany na spravodlivý proces.

8. Súd vyzval strany, aby sa vyjadrili k procesu uzatvorenia zmluvy. V prípade, že súd vyhodnotí, že zmluva bola uzatvorená, súd bude skúmať náležitosti zmluvy v zmysle ZoSÚ, a to najmä dobu trvania zmluvy, termín konečnej splatnosti, výšku, počet a termíny splátok, istiny a iných poplatkov.

9. Podľa názoru žalobcu (vyjadrenie doručené súdu dňa 31.01.2020) nemohlo dôjsť k uzatvoreniu zmluvy, keďže dňa 15.07.2014 vyplnil údaje do časti 5. zmluvy žalobca a 16.07.2014 vyplnil údaje v časti 6. zmluvy žalovaný. V časti 6. zmluvy sa pritom uvádza nový údaj, a to ročná sadzba úrokov z omeškania (v%) 5,15. Tento nový návrh žalobca neakceptoval, preto nemožno hovoriť o zachovaní písomnej formy zmluvy. Zmluva neobsahuje dobu trvania zmluvy, termín konečnej splatnosti. Žalovaný v konaní nijak nepreukázal, že by Oznámenie veriteľa o schválení úveru č. XXXXXXXXXXXX bolo doručené žalobcovi pri podpise zmluvy. Žalobca trvá na žalobe v celom rozsahu.

10. Žalovaný trvá na tom (vyjadrenie doručené súdu dňa 18.02.2020), že zmluva bola riadne uzatvorená, odvolávajúc sa na článok 2.1 zmluvných dojednaní, ktoré tvoria súčasť zmluvy, podľa ktorého zmluva je uzatvorená a nadobúda platnosť a účinnosť dňom podpisu dlžníka a veriteľa. Dlžník tiež súhlasí, že veriteľ môže poskytnúť nižší úver a schváliť iné parametre úveru, bez toho, aby to znamenalo porušenie povinnosti zo strany veriteľa. Občiansky zákonník nevylučuje možnosť stranám si dojednať, čo bude považované za nový návrh, resp. neprijatie návrhu. V danom prípade tiež nemožno hovoriť o novom návrhu zmluvy zo strany veriteľa, keďže neboli zmenené údaje, ktoré by nezodpovedali vôli oferenta. Doba trvania zmluvy vyplýva z článku 9.1 zmluvných dojednaní, a teda, zmluva je uzatvorená na dobu neurčitú. Konečná splatnosť úveru vyplýva určením podľa dátumu splatnosti v jednotlivých mesiacoch a počtu mesačných splátok, ďalej z článku 4.5 zmluvných dojednaní vyplýva, že deň splatnosti poslednej splátky úveru podľa splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru. Termín konečnej splatnosti úveru ďalej explicitne vyplýva z Oznámenia veriteľa o schválení úveru.

11. Na pojednávaní dňa 24.02.2020 súd pojednával v neprítomnosti žalovaného, ktorý súhlasil s prejednaním veci bez jeho prítomnosti. Splnomocnenec žalobcu uviedol, že článok 4.5 zmluvných dojednaní sa týka revolvingu, preto sa nemôže týkať úveru, ktorý mal byť poskytnutý na základe zmluvy. Žalobca nemohol mať v čase podpisu zmluvy vedomosť o tom, kedy mu bude poskytnutý úver, preto nemohol mať ani vedomosť o splatnosti prvej a poslednej splátky. Žalovaný nijak nepreukázal, že zmluvné dojednania tvorili súčasť zmluvy, zmluvné dojednania nie sú podpísané. Žalobca dňa 15.07.2014 vyplnil časť 5. zmluvy. Splnomocnenec žalobcu nemal vedomosť o tom, či a kedy boli žalobcovi poskytnuté zmluvné dojednania a oznámenie veriteľa o schválení úveru. Nad rámec písomného poukázal na nesprávne určenú RMPN, keďže dlžníkovi nikdy nie je poskytnutá dohodnutá čiastka, ďalej výška odplaty za poskytnutý úver je v rozpore so zákonom. V záujme dlžníka je, aby bola zmluva vyhlásená za bezúročnú a bez poplatkov. Spotrebiteľ tak môže naďalej pokračovať v splácaní v splátkach, čo v prípade vyhlásenia, že zmluva nevznikla nie je možné. Strany nemali žiadne návrhy na doplnenie dokazovania, preto súd odročil pojednávanie za účelom vyhlásenia rozsudku na deň 23.03.2020, kedy vyhlásil rozsudok tak, ako to vyplýva z jeho výrokovej časti.

12. Súd vykonal nasledovné listinné dôkazy: oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 16.07.2014, žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru / zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, zmluvné dojednania, predsporová výzva žalobcu zo dňa 30.01.2017, odpoveď žalovaného na výzvu zo dňa 03.02.2017, dohoda o zrážkach zo mzdy zo dňa 16.07.2014, žiadosť žalovaného o vykonanie zrážok zo mzdy žalobcu zo dňa 18.02.2016, výpis z účtu žalobcu, potvrdenie o vykonaných zrážkach zo dňa 16.10.2017, príklad výpočtu RPMN k zmluve, priemerné úrokové sadzby úverov, prehľad platieb žalobcu z titulu zmluvy.

13. Súd na danú vec aplikoval nasledovné právne normy:

Podľa § 34 zákona č. 40/1964 Zb., Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy (ďalej len „OZ“), právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

Podľa § 43a ods. 1 OZ, prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len „návrh“), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

Podľa § 43c ods. 1 a 2 OZ, včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu. Včasné prijatie návrhu nadobúda účinnosť okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s obsahom návrhu dôjde navrhovateľovi. Prijatie možno odvolať, ak odvolanie dôjde navrhovateľovi najneskôr súčasne s prijatím.

Podľa § 46 ods. 2 OZ, pre uzavretie zmluvy písomnou formou stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu. Ak ide o zmluvu o prevode nehnuteľnosti, musia byť prejavy účastníkov na tej istej listine.

Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb., Obchodný zákonník v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: ..písm. f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,...k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,..

Podľa § 11 ods. 1, písm. b) ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

Podľa § 451 ods. 1 a 2 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

Podľa § 101 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky) <<https://www.zakonypreludi.sk/zz/1995-87>> platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

14. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom: Medzi stranami nebolo sporné, že dňa 15.07.2014 žalobca ako dlžník vyplnil časť 5. zmluvy nazvanej „Údaje o požadovanom revolvingovom úvere v EUR (vyplňte)“: žalobca žiada o poskytnutie úveru vo výške 1.500 EUR so splatnosťou na 36 splátok, s výškou celkovej mesačnej splátky 89,65 EUR, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť vo výške 1.967 EUR s predpokladanou ročnou percentuálnou mierou nákladov za úver 20,91 %, ročnou úrokovou sadzbou úveru 18,03 % a s priemernou ročnou percentuálnou mierou nákladov za úver vo výške 49,67 %. Poskytnutá čiastka revolvingu 0 EUR, poplatok za poskytnutie úveru 50 Eur, účel úveru: kúpa/oprava auta. Obdobné údaje vyplývajú z časti 6. zmluvy nazvanej „Údaje o schválenom revolvingovom úvere v EUR (nevypĺňajte)“. Nad rámec sa v časti 6. Zmluvy uvádza údaj: „ročná úroková sadzba úrokov z omeškania (v%) 5,15“. Zmluva je podpísaná oboma stranami, čo nepoprela ani jedna zo strán. Nebolo sporné, že žalobca podpísal návrh zmluvy dňa 15.07.2014. Medzi stranami tiež nebolo sporné, že žalovaný vyplnil údaje v časti 6. zmluvy až následne, podľa tvrdenia žalobcu, ktoré žalovaný nepoprel a ktoré sa zhoduje s pečiatkou dátumu na zmluve, až 16.07.2014.

15. Podstatnými náležitosťami zmluvy o úvere v zmysle Obchodného zákonníka je záväzok veriteľa, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka musí byť z úkonu zrejmé kto ho robí, voči komu smeruje, musí byť určitý a zrozumiteľný. Pre uzavretie zmluvy písomnou formou stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu. Odvolávajúc sa na návrh zmluvy (bod 5. zmluvy) a jeho schválenie (bod 6. zmluvy) súd vyhodnotil, že strany zmluvy o úvere sa dohodli na všetkých jej podstatných náležitostiach. Súd mal za preukázané, že hoci ako listinný dôkaz bola predložená zmluva o revolvingovom úvere, z okolností, za akých bol žalobcovi úver poskytnutý bolo treba dospieť k záveru, že bol poskytnutý klasický úver jednorazovo a v konkrétnej výške. Súd dospel k záveru, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, teda spotrebiteľská zmluva. Na jednej strane vystupuje fyzická osoba - spotrebiteľ, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti a na strane druhej právnická osoba - dodávateľ, ktorá pri uzatváraní zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a

služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Aj keď predmetná zmluva je zmluvou, ktorá vykazuje známky absolútneho obchodu a je potrebné ju posúdiť podľa Obchodného zákonníka, je zároveň zmluvou spotrebiteľskou, a potom normy obchodného práva sú použiteľné len vtedy, ak neodporujú úprave spotrebiteľských vzťahov podľa Občianskeho zákonníka a vykonávacích predpisov, ktoré ustanovenia majú prednosť pred aplikáciou Obchodného zákonníka.

16. Žalobca namietal, že spolu so zmluvou mu neboli doručené zmluvné dojednania. V zmysle bodu 13 zmluvy, riadnym vyplnením a následným podpisom tejto Žiadosti/Zmluvy všetkými zúčastnenými stranami uzatvoril Veriteľ s Dlžníkom Zmluvu o revolvingovom úvere, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú zmluvné dojednania... Zmluvné dojednania tvoria neoddeliteľnú súčasť Zmluvy. Zmluvné strany prehlasujú, že si Žiadosť/Zmluvu vrátane zmluvných dojednaní prečítali, že bola uzatvorená zo slobodnej vôle, jej obsahu riadne porozumeli a na dôkaz tejto skutočnosti pripojujú nižšie svoje podpisy. Z uvedeného prehlásenia má súd za preukázané, že zmluvné dojednania tvorili neoddeliteľnú súčasť zmluvy, s ktorými sa dlžník oboznámil, čo potvrdil svojim podpisom. Podľa bodu 2.1 zmluvných podmienok, prvá a druhá veta „Zmluva o RÚ sa uzatvára na predtlačenom formulári Veriteľa. Vyplnená žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru podpísaná Dlžníkom .... je návrhom na uzatvorenie Zmluvy o RÚ. Zmluva o RÚ je uzatvorená a nadobúda platnosť a účinnosť dňom podpisu Dlžníka...a Veriteľa.“ Na základe uvedeného, s odkazom na vyššie citované právne normy, dňa 16.07.2014 došlo k platnému uzatvoreniu zmluvy, kedy žalovaný prijal návrh, žiadosť podpísanú žalobcom dňa 15.07.2014.

17. ZoSÚ obsahuje jasne a určito definované povinné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zároveň vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere mala písomnú formu, a preto, ak majú byť akékoľvek náležitosti zmluvy (označované tiež ako povinné) obsiahnuté vo viacerých listinách, tak povinná písomná forma sa týka každej tejto listiny. Pokiaľ však takáto zmluva odkazuje na iný dokument, pričom spresňuje, že tento dokument je jej neoddeliteľnou súčasťou, potom musí byť tento dokument rovnako ako samotná zmluva vyhotovený písomne, alebo na inom trvalom nosiči a musí sa skutočne odovzdať spotrebiteľovi pred uzatvorením zmluvy, aby sa mohol oboznámiť so všetkými svojimi právami a povinnosťami. Postup žalobcu v kontraktačnom procese v tejto veci je preto v príkrom rozpore s takouto požiadavkou, najmä ak spotrebiteľ - dlžník podpisuje žiadosť o úver, zástupca veriteľa vyplňa ním požadované parametre úveru, potom dochádza ku schváleniu úveru, a teda aj k podpisu zmluvy zo strany veriteľa, pričom je zrejmé, že od počiatku spotrebiteľ - dlžník nemal a ani nemohol mať k dispozícii všetky tie údaje, ktoré ako spotrebiteľovi majú byť poskytnuté pred uzatvorením zmluvy o úvere, a ktoré zároveň majú byť uvedené ako povinná náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Pokiaľ údaj o splatnosti jednotlivých splátok úveru a konečnej splatnosti úveru je povinnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a teda spotrebiteľovi v čase ním uskutočneného podpisu listiny, ktoré je možné považovať za podpísanie návrhu na uzatvorenie zmluvy (oferta) nie je známy termín doby trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru, preto v rámci kontraktačného procesu je potom potrebné, aby po doplnení návrhu žalobcom (o skutočnosti - práva a povinnosti uvedené v písomnom oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi) ako veriteľom tento nový návrh veriteľa ešte raz podpísal (prijal) spotrebiteľ - dlžník, nakoľko inak nebol pôvodný návrh spotrebiteľa prijatý v rozsahu (z pohľadu obsahu), a v akom bol spotrebiteľom - dlžníkom predložený. Je nepochybné, že oznámenie veriteľa o schválení úveru v čase podpisovania návrhu žalovaného na uzatvorenie zmluvy ešte neexistovalo (pozn. súdu: v danom prípade žalobca podpisoval návrh dňa 15.07.2014 a oznámenie je datované dňom 16.07.2014), a tak nemohlo byť ani jeho súčasťou a ani bez ďalšieho (nevyhnutného právneho úkonu) súčasťou uzatvorenej zmluvy. / skráteno štylizujúc z rozsudku Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co/33/2019 zo dňa 14.01.2020/

18. Súd tak dospel k záveru, že zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2, písm. f) a k) ZoSÚ, a to termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve je uvedená splatnosť úveru (počet splátok): 36, pričom v nej nie je uvedené, ktorý mesiac je splatná prvá splátka, a tak nie je zrejmé, kedy mal žalobca úver začať splácať a potom nie je možné ani s použitím jednoduchej matematiky vypočítať deň konečnej splatnosti úveru. Pokiaľ nie je zrejماً splatnosť poslednej splátky úveru, nemožno potom ani podľa bodu 4.5 zmluvných dojednaní (na čo poukazuje žalovaný) dospieť k určeniu dňa konečnej splatnosti úveru, aj keď podľa tohto bodu (4.5) deň splatnosti poslednej splátky úveru, je dňom konečnej splatnosti úveru. Z uvedeného dôvodu rovnako nie je možné určiť termíny jednotlivých splátok. Z bodu 2.1 Zmluvných podmienok vyplýva, že termín splatnosti splátky bude v prípade schválenia žiadosti stanovený na konkrétny deň medzi v poradí prvým

až pätnástym dňom..atď. Z uvedeného teda vyplýva, že v čase podpisu zmluvy, nebola zrejماً splatnosť prvej splátky, a teda ani konečnej splatnosti úveru. Z uvedeného dôvodu tak zmluva neobsahuje údaj o konečnej splatnosti, ani termíny jednotlivých splátok, a teda sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov. V danom prípade súd nepovažoval za nevyhnutné zaoberať sa splnením ostatných náležitostí Zmluvy, keďže pre určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru postačuje absencia ktorejkoľvek náležitosti v § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) ZoSÚ.

19. Žalobca poukazuje na absolútnu neplatnosť dohody o poskytnutí služby. Z oznámenia veriteľa o schválení úveru zo dňa 16.07.2014 vyplýva, že splátka 89,65 Eur pozostáva zo splátky úveru 53,25 Eur, a splátky podľa dohody o poskytnutí služby vo výške 36,40 Eur. Súdu tiež nie je zrejماً aký reálny prospech mal mať žalobca zo služieb, ktoré mali byť poskytnuté žalobcovi na základe dohody o poskytnutí služby (pozn. súdu: táto nebola súdu predložená). Rozpor s dobrými mravmi vidí súd v tom, že veriteľ zinkasuje odplatu za službu, hoci spotrebiteľovi žiadnu službu neposkytol a možno ani v budúcnosti neposkytne. Toto fiktívne plnenie žalovaného (za ktoré musel žalobca zaplatiť vysokú odplatu) nie je plnením, ktoré slúži záujmom spotrebiteľa, ale naopak plnením slúžiacim záujmom veriteľa. Keďže predmetnú dohodu súd považuje za neplatnú, plnenie, ktoré žalovaný v súvislosti s ňou od žalobcu prijal, je majetkovým prospechom z neplatného právneho úkonu.

20. V priebehu konania nebolo sporným, že žalovaný reálne vyplatil žalobcovi sumu 1.450 Eur. Žalobca tvrdí, že uhradil žalovanému sumu 2.264,93 Eur. Z prehľadu platieb zo strany žalobcu, ktorý predložil súdu žalovaný vyplýva, že žalobca uhradil celkovo sumu 2.397,24 Eur. Suma bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného predstavuje sumu 947,24 Eur (2.397,24 - 1.450). Súd viazaný žalobným petitom (§ 216 ods. 1 CSP) rozhodol tak ako to vyplýva z výroku I. rozsudku. Žalovaný namietal premlčanie nároku. Podľa oznámenia veriteľa, ktoré súdu predložil žalovaný, mala byť prvá splátka splatná dňa 01.09.2014 vo výške 89,65 Eur, následne s mesačnou periodicitou. Súd nemá dôvod vychádzať zo skoršieho dňa splatnosti prvej splátky, ktorú ani dlžník netvrdil. Teda suma 1.450 Eur bola celkovo splatená najskôr 17. splátkou, t.j. dňa 01.02.2017. Všetky ďalšie plnenia teda zakladali bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného a nárok ku dňu podania žaloby (22.02.2017) nemohol byť premlčaný. Súd priznal zákonné úroky z omeškania 5,0% od 03.02.2017, nakoľko z listinného dôkazu (odpovede na výzvu žalobcu) je zrejماً, že najneskôr v tento deň bola žalovanému doručená výzva, z ktorej vyplýva, že žalobca má za to, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov. Žalobca v priebehu celého konania žiadal, aby žalovaný doručil súdu prehľad platieb. To, že si žalovaný splnil túto povinnosť až dňa 12.02.2018, t.j. po tom čo súd pripustil zmenu žaloby, a tak suma bezdôvodného obohatenia bola jednoznačne zrejماً až v uvedený deň, nemôže byť na škodu žalobcu.

21. Žalobcovi na základe uvedeného vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia získaným plnením bez právneho dôvodu v sume 814,93 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,0% ročne zo sumy 814,93 Eur od 03.02.2017 až do zaplatenia, k zaplateniu ktorého súd žalovaného zaviazal výrokom I., a to so splatnosťou 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej zamietajúcej časti úrokov z omeškania (ako aj zastavujúcej časti) je vec právoplatne skončená.

22. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci. Žalobca výzvou zo dňa 30.01.2017 žiadal žalovaného o vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré má spočívať v preplatku žalobcu, keďže zmluva sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov. Žalobou sa žalobca pôvodne domáhal určenia zmluvy za neplatnú, eventuálne za bezúročnú a bez poplatkov, ako aj určenia dohody o poskytovaní služieb za neplatnú. Žalobca v žalobe žiadal súd, aby vyzval žalovaného k predloženiu prehľadu platieb zo strany žalobcu. Žalovaný splnil až opakovanú výzvu súdu dňa 12.02.2018. Súd následne samostatným uznesením pripustil zmenu žaloby a rozsudkom zastavil konanie v časti určenia zmluvy za neplatnú, eventuálne za bezúročnú a bez poplatkov, ako aj v časti určenia dohody o poskytovaní služieb za neplatnú. K späťvzatiu pôvodných nárokov a zмене žaloby došlo na základe vlastných výpočtov žalobcu, keďže žalovaný nereagoval na žiadosti žalobcu o vyčíslenie. Súd má za to, že žalobcovi preto nemožno priznať zavinenie. Na základe citovaných ustanovení súd výrokom II. priznal náhradu trov konania žalobkyni v rozsahu 100% v konaní pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom, keďže bol úspešný v celom rozsahu, pričom neúspech mal len v nepatrnej časti úrokov z omeškania (5,0% ročne z 814,93 Eur od 30.01.2017 do 02.02.2017).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Podanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Za každé spracovanie podania a jeho príloh v listinnej podobe a za spracovanie podania a jeho príloh v elektronickej podobe doručeného inak ako do elektronickej schránky súdu, ak zákon ustanovuje povinnosť doručovať podanie do elektronickej schránky súdu, bude uvedená osoba povinná zaplatiť súdny poplatok vo výške 20 eur.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.